

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 5 lutego 1923 roku

w sprawie dołączania dodatków do czasopism.

Na mocy art. 2 i 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44 poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Do czasopism przesyłanych pocztą i opłaconych według taryfy dla czasopism mogą być dołączone przez wydawców dodatki zwyczajne i nadzwyczajne.

Do dodatków zwyczajnych należą:

- a) dodatki pochodzące od wydawcy i zapowiedziane przez niego w ogłoszeniu warunków prenumeraty.
- b) dodatki niezapowiedziane w powyższy sposób, lecz pochodzące od wydawcy nie zaś od osób postronnych z warunkiem, aby były

drukowane przez tegoż wydawcę wyłącznie dla czasopisma do którego mają być dołączone i aby ze względu na treść mogły być uważane jako składowa część odnośnego czasopisma, a wreszcie aby były dostarczane prenumeratorom bezpłatnie.

Do dodatków zwyczajnych należą również bezpłatne premje, jako to: kalendarze, rozkłady jazdy, reprodukcje graficzne, światłodrukowe, barwne, spisy członków związków, stowarzyszeń i t. p.

Czasopisma naukowe i techniczne mogą zawierać jako dodatki małe wzory materiałów włóknistych oraz rysunki i tablice, służące do objaśnienia tekstu.

§ 2. Do dodatków nadzwyczajnych należą wszystkie dodatki, które nie pochodzą, od wydawcy, lecz od osoby trzeciej i odpowiadają obowiązującym przepisom dla druków. Nie dozwolone są jednakowoż dodatki złączone w całość w ten sposób, że dadzą się rozłożyć na więcej pojedynczych części, jak np. złączone oferty albo karty zamówień, które po rozłączeniu mogą być dostarczone kilku osobom.

§ 3. Waga pojedynczego egzemplarza dodatku zwyczajnego albo nadzwyczajnego, względnie ogólna waga kilku dodatków, dołączonych do jednego egzemplarza czasopisma, nie może przekraczać 250 gr.

§ 4. Dodatki zwyczajne nie podlegają żadnej dodatkowej opłacie. Za dodatki nadzwyczajne pobiera się należytość od wagi, a to za każde 25 gr. lub część tychże każdego pojedynczego dodatku. Należytość ta wynosi 50% najniższej stawki taryfowej opłaty za druki zwykłe.

§ 5. Dodatki zwyczajne wymienione w § 1 pod b) jakoteż wszystkie nadzwyczajne muszą być zgłoszone przez wydawcę na piśmie w urzędzie pobierającym opłatę za przesyłanie czasopism na 24 godziny przed wysłaniem.

Dodatki nadzwyczajne muszą być opłacone zgóry według taryfy. Za dodatki nadzwyczajne niezgłoszone i nieopłacone przy nadaniu, pobiera Zarząd pocztowy od wydawcy należytość według taryfy dla druków, od całej ilości egzemplarzy czasopisma, zgłoszonej do przesyłania pocztą.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1923 roku i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem polskiej części Górnego Śląska.

Kierownik Ministerstwa Poczt i Telegrafów:

Moszczyński